

Вітрило

Михайло Лермонтов

Біліє чайкою вітрило
Одне в безмірності морській.
Що човен в далеч поманило?
Що відібрало супокій?

Б'ють хвилі, вітер завиває,
І щогла гнеться і скрипить;
Дарма, — він щастя не шукає
І не від щастя він біжить!

Круг нього струмені лазурі,
Над ним проміння сонце лє,
А він, бентежний, просить бурі,
Немов у бурях спокій є!

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича